

LIVETS ORD

“Bliv hos os! Det er snart aften, og dagen er allerede gået på hæld.” (Luk 24, 29)

Med disse ord inviterer de to disciple, på vej fra Jerusalem til Emmaus, en ukendt mand til at blive sammen med dem. Undervejs havde de talt om alt det, der var sket i de forgangne dage. Det så ud til, at manden var den eneste tilrejsende til Jerusalem, der ikke vidste noget om alt dette og derfor fortalte de ham om “en profet, mægtig i gerning og ord over for Gud og hele folket”, som de havde sæt deres lid til. Denne profet var af ypperstepræsterne og de jødiske rådsherrer blevet udleveret til romerne, som havde dømt ham til døden og korsfæstet ham¹. Alt dette havde været en enorm tragedie for dem, som de ikke kunne se meningen med.

Undervejs udlægger den ukendte hvad der står i Moses og profeterne og han hjælper dem til at forstå meningen med det. På den måde giver han dem håbet tilbage.

Da de ankommer til Emmaus, beder de ham om at blive og spise aftensmad med dem: “Bliv hos os! Det er snart aften”. Og mens de spiser sammen, velsigner den ukendte brødet og deler det med dem. Det er denne gestus, der gør at de genkender ham: den korsfæstede Jesus var død, men han lever! Da blev han usynlig for dem. De to disciple ændrer deres program, og tager tilbage til Jerusalem for at fortælle de andre disciple den store nyhed.

Det sker også for os, at vi er skuffede over noget, er opbragte, eller har mistet modet, føler os magtesløse ved at se en uret, der træffer uskyldige og forsvarsløse mennesker. Og hvem kan sige sig fri for smerte, usikkerhed og mørke tider i sit eget liv? Ønsker vi ikke alle fred, håb og lys for os selv og for andre? Gid vi kunne møde Nogen, som forstår os fuldt ud og som kan kaste lys over vores livsvej.

For at kunne nå os alle i vore smerter, har Jesus, Guds Søn, Menneskesønnen, valgt at leve denne smertens tunnel ligesom vi. Han gennemgik vore fysiske og indre smerter. Han blev forrådt af sine venner og han følte sig forladt af Gud, som han før altid havde kaldt for sin Far. Han overvandt denne enorme lidelse ved sin urokkelige tillid til

Guds kærlighed, og ved på ny at betro sig selv til ham². Og Gud opvakte ham fra de døde.

Han har ført os ind på denne samme vej og han vil lede os. Chiara Lubich udtrykker det sådan: *“Jesus er os nær i alt, hvad der hedder smerte... Vi kan genkende ham på alle livets smalle og mørke stier, i vor egne personlige tragedier og i de andres. Alt har han taget på sig. Og egentlig skal vi bare gøre noget ganske konkret for vores næste, for det er med til at bære Jesu smerte. En sådan handling får os til på ny at smage på livets rigdom”*.³

Det har mange mennesker allerede oplevet. Her er to beretninger:

En 7-årig pige fortæller: *“Jeg syntes det var forfærdeligt, at far skulle i fængsel. Jeg elskede ham så meget og Jesus i ham. Far ville blive ked af det, hvis jeg græd, så derfor lod jeg være, da vi tog over for at besøge ham.”*

Lina, en nygift, ung kvinde fortæller: *“Jeg har været ved min mand Roberts side i de sidste måneder af hans liv. Jeg så min mand i sengen og dér så jeg også Jesus. Robert var som den korsfæstede.”* Linas og Roberts indbyrdes kærlighed og deres omsorg for de nødlidende, blev til lys for mange af deres venner, som lod sig invitere til sammen at vise solidaritet med de fattige. De oprettede en forening, der støttede mange. Én af Roberts venner fortæller: *“Det vi har oplevet sammen med Robert fik os til at følge ham på den vej, der førte os til Gud. Ofte spørger man sig selv hvad meningen er med sygdom, lidelse og død. Jeg tror, at alle vi, der har været tæt på Robert de sidste måneder af hans liv, er klar over svaret”*.

Her i april måned fejrer vi kristne Jesu lidelses og opstandelses mysterium og det er en lejlighed til at forny vor tro på Guds kærlighed. Han får os til at forvandle lidelse til kærlighed. Alt dét vi skal give slip på; hver adskillelse, hvert fejltrin, ja endda døden kan blive en kilde til lys og fred. Og visheden om at Gud er os nær, uanset hvilken situation vi befinder os i, gør at vi tillidsfuldt kan bede Emmaus disciplenes bøn: “Bliv hos os! Det er snart aften, og dagen er allerede gået på hæld”.

Letizia Magri

¹ Jf. Luk 24, 19

² Jf. Luk 23, 46.

³ Jf. Chiara Lubich, Livets Ord april 1999.